

عنوان مقاله:

مطالعه کالوس زایی در گیاه دارویی شیرین بیان (Glycyrrhiza glabra)

محل انتشار:

هشتمین همایش بیوتکنولوژی جمهوری اسلامی ایران و چهارمین همایش ملی امنیت زیستی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

معصومه صفری - دانشجوی کارشناسی ارشد اصلاح نباتات پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه رازی

علیرضا زبردی - دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه رازی

کیانوش چقامیرزا - استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

شیرین بیان با نام علمی Glycyrrhiza glabra از خانواده لگومیتوز می باشد که از مشهورترین گیاهان دارویی در جهان است و به شکل گسترده ای در پزشکی، دارو سازی و صنایع غذایی و بهداشتی مصرف می شود. تحقیق حاضر به منظور مطالعه القاء کالوس در شیرین بیان به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح پایه کاملا تصادفی با 3 تکرار در محیط کشت B5 اجرا گردید. فاکتورهای مورد مطالعه شامل نوع ریز نمونه با دو سطح (هیپوکوتیل و کوتیلدون)، تنظیم کننده رشد NAA در چهار سطح (0، 0/5، 1 و 2 میلی گرم در لیتر) و تنظیم کننده رشد BAP در سه سطح (0، 0/5، 1 میلی گرم در لیتر) می باشند. نتایج تجزیه واریانس بیانگر وجود اختلاف معنی دار بین اثرات متقابل فاکتورهای مورد مطالعه می باشد. مقایسه میانگین ها نشان داد که هردو ریزنمونه کوتیلدون و هیپوکوتیل در محیط کشت B5 حاوی 2 میلی گرم برلیتر NAA و 0/5 میلی گرم برلیتر BAP، بهترین درصد کالوس زایی را به ترتیب به میزان (100%) و (96/29%) داشتند. بهترین ریزنمونه جهت کالوس زایی از لحاظ کیفی هیپوکوتیل تشخیص داده شد.

کلمات کلیدی:

شیرین بیان، کالوس زایی، محیط کشت، B5

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/376929>

